

Biblická hodina – 04.05.2023

Suspírium: „Kiež môj jazyk ospevuje tvoju reč, lebo všetky tvoje príkazy sú spravodlivé. Kiež mi tvoja ruka pomôže, lebo som si vyvolil tvoje rozkazy. Hospodin, túžim po tvojej spáse,...“ (Ž 119,172-174a) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 125: „Všetkých, čo Bohu zverili sa...“

Modlitba: Je také ťažké vyznať, Pane náš milostivý, že bez zlatých semienok múdrosti od Teba náš život nestojí za nič. Vidíš, Hospodine náš milosrdný skrze Ježiša Krista, že na tejto zemi niet nikoho okrem Teba, kto by nám dával chlieb, krmil naše telá, ale aj naše duše patričnou obživou. Vieme, že všetko pochádza od Teba, požehnanie, plnosť je Tvoj dar, a predsa často chýba tá bdelosť a tá triezvosť, ktorý nás vedie v Tvojom mene zasiať zrnká lásky tam, kde len Ty vieš konať. Prosíme pred Tvojou tvárou o našu sejbú, aby sme Tvojím Duchom Svätým a Tvojím Slovom slúžili tam, kde je tvrdá pôda, alebo rastie len burina. Prosíme, vyučuj nás aj dnes, a daj, aby sme hľadeli na to a počuli na to, čo je jedine od Teba. Vyučuj nás s láskou a v láske, a nauč nás s čistým srdcom dúfať a cítiť. Príď medzi nás Tvojím živým Slovom, aby sme zakúsili, že Ty si pre nás tým najväčším dobrom. Ježiš Kristus, pravý a činný Pán, priprav nás dnes pre spoločenstvo s Tebou a medzi sebou, v ktorom vidíme Tvoje dobrodenia, s radosťou stojíme pred Tebou a rastieme vo viere k Tebe, ako k hlave nad všetkým. Amen.

Biblický text: Prvá kniha Kronická 26. kapitola 1-19. veršov:

„K oddielom vrátnikov patrili: z Korachovcov: Asáfovec Mešelemja, Koreho syn. Synovia Mešelemju boli: prvorodený Zecharja, druhý Jedíael, tretí Zebadja, štvrtý Jatniel, piaty Elám, šiesty Jochanán, siedmy Eljehoenaj. Synovia Obéd-Edóma: prvorodený Šemaja, druhý Jozabád, tretí Joách, štvrtý Sachár, piaty Netaneel, šiesty Ammiel, siedmy Jissachár, ôsmy Peulletaj; Boh ho totiž požehnal. Jeho synovi Šemajovi sa narodili synovia, ktorí zaujali vedúce postavenie v rodinách, lebo to boli udatní hrdinovia. Šemajovi synovia: Otni, Refael, Obéd, Elzabád a jeho bratia Elihu a Semachja, boli to udatní muži. Tí všetci pochádzali z Obéd-Edómčanov. Oni sami aj ich synovia a bratia boli udatní muži, schopní služby. Bolo ich šesťdesiatdva Obéd-Edómčanov. Mešelemja mal osemnásť udatných synov a bratov. Merariovec Chosa mal syna Šimriho, predáka, hoci nebol prvorodený, otec ho dosadil za predáka, Chilkiju druhého, Tebalju tretieho, Zecharju štvrtého. Všetkých Chosových synov a bratov bolo trinásť. Tieto oddiely vrátnikov, predáci mužstva, ako aj ich bratia, mali povinnosť konať strážnu službu v Hospodinovom dome. O každú bránu sa losovalo po rodinách, či bola málo, alebo veľmi početná. Lós o východnú bránu pripadol Šemajovi. Keď losovali, Zecharjovi, jeho synovi a múdreho poradcovi,

pripadla lósom severná brána, Obéd-Edómovi južná brána a jeho synom skladisko, Šuppímovi a Chosovi západná brána Šallechet, odkiaľ vystupuje cesta nahor. Stráž stála vedľa stráže. Na východnej strane bolo šesť levitov, na severnej strane denne štyria, na južnej denne štyria, pri skladisku dvaja, pri Parbare na západe: štyria na ceste a dvaja pri Parbare. To boli oddiely vrátnikov, zostavené z Korachovcov a Merariovcov."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Oddiel vrátnikov v Knihe Kroník predstavuje zhrnutie tých generácií, ktorí boli prítomní pri všetkých radoostiach a zármutkoch, ktoré zastihli chrám, a to svojou službou pred Hospodinom. Videli, vchádzať do chrámu a vychádzať z chrámu ľud Boží. Hospodin ich veľmi dobre poznal, o čom znova a znova veľmi pekne svedčia mená tých otcov, bratov a synov, ktorí patrili medzi najvernejších z jednotlivých rodín: Asáfovec Mešelemja: „Hospodin nahrádza..."

Synovia Mešelemju: prvorodený Zecharja: „Hospodin sa rozpamätá..."

druhý Jedíael: „poznáný od Boha..."

tretí Zebadja: „Hospodin daroval..."

štvrtý Jatniel: „Boh obdarováva..."

piaty Elám: „východná zem"

šiesty Jochanán: „Hospodin je milostivý..."

siedmy Eljehoenaj: „K Hospodinovi moje oči..."

Synovia Obéd-Edóma: prvorodený Šemaja: „Hospodin vypočul..."

druhý Jozabád: „Hospodin daroval..."

tretí Joách: „Hospodin je brat..."

štvrtý Sachár: „mzda"

piaty Netaneel: „Hospodin dal ..."

šiesty Ammiel: „Boh je príbuzný..."

siedmy Jissachár: „námezdný"

ôsmy Peulletaj:---

Mená našich detí, našich vnúčat svedčia o našej bohabojnosti? Mená našich detí a vnúčat sú symbolom vreloho vzťahu s Hospodinom skrze Ježiša Krista? Ten, ktorý nás „zavolať po mene" (Iz 43,1), je jediným spasiteľom, vodcom, utešiteľom našich životov, „lebo pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení." (Sk 4,12) On, ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych, je naším Spasiteľom. Ježišovo meno znamená Spasiteľ. V prečítanom oddieli najviac informácií máme o predákovi „Obéd-Edómovi". O ňom vieme, že po tragickej skúsenosti vo svojom dome uchovával archu zmluvy Hospodinovej, pritom hral „na harfách a gitarách..." (IKron 16,5). Títo otcovia zakúsili to, o čom živo píše Písmo Sväté v Knihe Žalmov: „Dedičstvo Hospodina sú synovia, odmena je plod života." (Ž 127,3), ale i na čo poukazuje Hospodin aj v desatore: „...ale milosť preukazujem tisícim tých, čo ma milujú a zachovávajú moje prikázania."

(IIIMojž 20,6) Udatní hrdinovia a muži otcovia, bratia i synovia, takto ich charakterizuje kronikár. Prečo? Boh ich požehnal. 62 mužov, 18 mužov a 13 mužov boli udatní, to znamená, že ich útočiskom bol Hospodin. Ich záchranou a osobným štítom bol Hospodin zástupov. Boli triezvi, bdeli a vytrvali vo svojej službe. Schopní služby, predovšetkým služby v mene Hospodinovom. Božie požehnanie spočinulo na ich životoch a na ich rodinách. Služba Hospodinovi bola na prvom mieste, ale to, že vedeli viesť svoju službu poctivo a udatným spôsobom, to bolo od Hospodina ako o tom reční i 134. žalm: „*Dobrorečte Hospodinovi všetci jeho služobníci, čo v noci stojaci bdiete v Hospodinovom dome. Pozdvihnite ruky k svätyni a dobrorečte Hospodinovi. Nech Ťa zo Siona požehnáva Hospodin, ktorý utvoril nebo i zem!*“ (Ž 134) Naše schopnosti sú druhoradé, pochádzajú od Hospodina, sú darom. Naša služba od Boha a z Boha je jedinečná. Ježiš nás upozorňuje: „...*bezo mňa nemôžete nič urobiť.*“ (Jn 15,5) My sa taktiež máme a môžeme modliť spoločne ako Mojžiš k Hospodinovi: „*Zjav svoje dielo na svojich sluhoch a na ich synoch svoju velebu.*“ (Žalm 90,16) Ako ma hodnotí Hospodin v službe, do ktorej ma povolal? Som udatný / udatná? Som schopný / som schopná služby jedine prostredníctvom jedinečnej služby Ježiša Krista? On je pravý služobník Boží. Boží udatní muži a udatné ženy. Ako veľmi chýbajú títo muži z našich spoločenstiev. Ako veľmi chýbajú silné ruky, mohutné svaly, ale hlavne služobníci, ktorí sú schopní služby, stáť, zotrvať v službe, byť pevný a múdrosťou Božou si počínať v službe.

Akceptovaným spôsobom lósu v Izraeli bolo rozhodnutie ÚRIM a TUMMIM. V kulte zohralo veľkú úlohu, keď na sviatok zmierenia veľkňaz jedného z dvoch kôz pre Pána a druhého pre Azazela (IIIMojž 16,7-10) vylosoval. Pridelenie kňazskej služby (IKron 24,5), prípadne lósom boli zvolení aj vrátnici (IKron 26,13), ako sme to čítali. Dokonca aj v období Nového zákona boli kňazi vyberaní lósom, aby slúžili. Takto prišiel Zachariáš predložiť kadidlovú obeť do chrámu (Lk 1,9). Lós sa však nepoužíval len v oblasti kultového života, ale slúžilo aj na zisťovanie pravdy (Joz 7,16; ISam 14,42). Mohli byť tiež použité na rozhodnutie v súdnom spore, a tak uzavrieť prípad, ktorý spôsobil hádku (Prís 18,18). Ľudia boli vyberaní lósom na pozície, ktoré boli významné z hľadiska vedenia ľudu: Saulovo vyvolenie za kráľa v ISam 10,20 alebo Matúšovo vyvolenie za apoštola v Sk 1,26. Nie je však známe, že by ho používali v ranej cirkvi po Turícach. Dá sa to vysvetliť tak, že po vyliatí Ducha Svätého už nemusela byť Božia vôľa poznávaná takouto „počiatočnou“ metódou, ale Duch Svätý ich viedol pri rozhodovaní. Prečo bol potrebný lós? Preto lebo vrátnici slúžili pri štyroch bránach, ale boli len tri rodiny, ktorí slúžili Pánovi. Keď losovali, dve brány pripadli Šelemjovi a jeho rodine, jedna so skladiskom Obéd-Edómovi, a posledná Merariovcovi. Tieto brány boli dôkladne strážené. Stráž vedľa stráže. Sväté Písmo presne udáva aj počet, kde koľkí museli stáť. Nebola to však len stráž podobná čestnej stráži prezidenta Slovenskej republiky. Tí, ktorí sa opierajú i Hospodina, v službe sa

môžu oprieť aj jeden na druhého. Stráž vedľa stráže. Život vedľa života. Neboli to traja mušketeri, ktorí sa naučili: „jeden za všetkých, všetci za jedného“, ale Boží muži, ktorí sa opreli o Hospodina, a viera ich podržala v službe. My sa môžeme oprieť o Ježiša Krista, o nášho služobníka. On je tá stráž, Ktorý aj v súčasnosti sa modlí na pravici Boha Otca všemohúceho za nás. Bratia a sestry, udatní muži a ženy v službe sa v spoločenstve Krista, môžu oprieť jeden na druhého, lebo Ježiš nás zachránil a ustanovil za učeníkov. Vyznajme spolu so žalmistom: „*Nedrieme veru, ani nespí ten, čo stráži Izrael. Hospodin je tvoj strážca.*“ (Ž 121,4-5a) Bratia a sestry, pre pokoj Božieho ľudu i my musíme na stráž, aby bázeň Hospodinova v nás žila. Opis týchto brán je známa pre tých, ktorí to čítajú. Šallechet: Cesta tu vystupuje na hor. Keď sa pozrieme na náš chrám, aj my máme štyri brány pri vstupe do chrámu. Jeden je z boku, a ostatné sú pri hlavných vstupoch. Dávno sa používali všetky tri vstupy. Z každého smeru je náš kostol otvorený. Hospodin čaká len na nás, aby sme v spoločenstve jeho ľudu vedeli vyjadriť: „*Hospodin bude chrániť tvoj odchod i príchod odteraz až naveky.*“ (Žalm 121,8)

Pieseň: Chválospev č. 265. 4. verš: „Hoci moja viera je dnes ako včera...“

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 4. kapitola 26-29.veršov:

„Ďalej povedal: „S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek zaseje zrno do zeme. Či spí, alebo bdie, vo dne i v noci zrno klíči a rastie, ani sám nevie ako. Zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a nakoniec plno zrn v klase. Keď potom vydá úrodu, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Zasiať zrno. Takto sa Boh realizuje medzi nami a v nás s Božím kráľovstvom. Zasiatie: Taký všeobecný obraz. Každodenne predstavuje prácu a predsa len jej kontinuita poskytuje duchovnú obživu. Zrnká Slova Božieho musia byť zasiate. Semená musia byť zasiate do zeme. Dobrý farmár vie, že prvým krokom je siatie. Bez sejby niet úrody. Bez sejby niet chleba. Bez sejby niet potravy. Božie kráľovstvo a všetky kráľovstvá prosperujú až, keď dôjde k zasiatiu zrna. Keď je semenko ešte vo vrecúšku, ak nie je zasiate, je bezcenné. Iba zasiate semeno môže priniesť ovocie. Milí bratia, drahé sestry! Božie Slovo sa dnes pýta na náš duchovný rast. Podnikol si / podnikla si ten základný moment? Si už po sejbe? Ako vyzerá naša zeleninová záhrada? Aké semená sme zasiali? Ako sme začali svoju duchovnú a fyzickú „zeleninovú záhradu“ pestovať? Sejbou? Zasiali sme zrno do zeme? Toto je naša, moja a tvoja služba. Toto je naša služba v Božom kráľovstve. Toto je tvoje požehnané dielo v Panej záhrade. Nemáme žiadne ďalšie úlohy, ale túto počiatočnú prácu je potrebné vykonať. Semeno sa musí zasiať! Božie Slovo pôsobí tam, kde je zasiate. Prečo? Rast semien je a zostáva záhadou. Nevieme ako sa deje. Sama od seba, hovorí Písmo Sväté. Dnes je celý svet

založený na metodológii. Otázka „ako“ sa vynára na každom kroku nášho života. Ako to robí, že jeho dieťa má lepší prehľad doma, v škole, ba dokonca aj v mimoškolských aktivitách? Ako byť dobrým rodičom i po rozvode? Ako sa zariadiť, aby moje choroby sa vytratili? Zaujímajú nás odpovede na vlastné „ako“. Každý chce vedieť ako zo semena je možné čo najskôr vypestovať veľký strom. Božie kráľovstvo je však iné. Božie Slovo, ktoré padlo do našich sŕdc, pôsobí tajuplne. Možno až po niekoľkých rokoch pochopíš i dnešné slovo. Veľké tajomstvo: Slovo Božie v nás a cez nás. To, čo hovorí Boh, je tajomstvom, ale ide vždy o realitu, ide o teba a o mňa. Ovplyvňuje nás všetkých. Ako to Slovo vplývalo na Ondreja? Ako to zapôsobilo na Petra? Ako poslúžilo v srdci Saula, ktorý sa stal Pavlom? Ako horeli srdcia emauzských učeníkov? Rovnako ako Zacheja, alebo stotník z Kafarnauma, či kanaánskej ženy? Nie sme rovnakí / rovnaké! Rast semena i náš duchovný rast je celkom odlišný. Sama od seba. Teda od Boha a z Hospodina. Je reč o Božom kráľovstve. Dnes musíme povedať nie na seba, ale čo sa stane so semenom, so zrnom, ktoré bolo zasiate. V Božom kráľovstve niet skleníka alebo fóliovníka. Nič nemôžeme urýchliť. Nie je a ani nebude nič skoršie ako si my to myslíme a predstavujeme. My tak žijeme, a aj tak sa zariaďujeme, aby sme všetko urýchlili. Slovo hovorí: zem sama od seba prináša úrodu. Po dokončení výsevu človek už nemá nič spoločné so semenom. „Spí a vstáva.“ Židia počítali deň od večera do večera: preto „noc a deň“ je postupnosť v gréckom jazyku. Cez dva páry slov Ježiš naznačuje a zdôrazňuje nečinnosť človeka. Juraj Fándly na začiatku 19. storočia vo svojom diele *Pil'ní domajší a poľný hospodár* poučal „nevedomého“ gazdu a „lenivú“ gazdinú, aká práca sa má v ktorej dobe roka konať. Ježiš však poukazuje na to, že Božie kráľovstvo potrebuje nečinného hospodára, lebo má činného nebeského GAZDU. Po sejbe prichádza oddych. Obdobie nečinnosti a medzitým semienko kľíči a rastie. V tomto procese ľudia by nemali zasiahnuť. Človek nemá potuchy, čo sa deje, až do momentu, kým nevidí najprv byť, potom klas, až plné zrno v klase. Semeno rastie. Ak rozsievateľ zasial semienko, už to nemôže ovplyvniť. To vidíme aj v živote učeníkov? Nie, vo všetkom sa ponáhľajú. Peter je pripravený zomrieť s Ježišom, no nerozumie svojmu Majstrovi, a popritom je s Ním 24 hodín denne. Saulovi museli spadnúť viečka z očí a hotovo. Tak sa stal z Kristovho prenasledovateľa Kristov nasledovník. Koľko ľudských chýb, hriechov, pochybností a zúfalstva, kým z tohto postupného rastu sa stáva skutočný život, a aj tak často zhrešíme. Rast je postupný. Sám rast je od Boha. „Boh dáva vzrast.“ (IK 3,6) Pokoj, klud a žiadna nervozita. Nebojte sa milí starí rodičia, čo bude s tou modlitbou, s tým chválospevom, ktoré ste naučili svojím vnúčatkám. Nebojte sa drahí rodičia, kedy vaše deti oprášia Bibliu, ktorú dostali na konfirmáciu. Nebuďte znepokojení, drahí bratia a milé sestry, keď vidíte okolo seba nepochopenie, zvraty a úskalia vlastných, lebo Hospodinove myšlienky nie sú naše myšlienky. Prečo sme nádejní? Pretože Ježiš hovorí: „*Môj Otec pracuje*

*doteraz, aj ja pracujem.“ (Jn 5,17) Máme GAZDU nebeského. Čo teda hovorí toto podobenstvo o Božom kráľovstve? Odpoveď je ťažká, pretože existuje niekoľko porovnávacích bodov: trpezlivý postoj pracovníka alebo „samovýkvet“, teda nezávislý od ľudského zásahu, alebo po zasiatí úroda, ktorá určite nastane. Vyššie uvedené tri témy nie sú protikladné, dokonca sa dopĺňajú. Ježišov referenčný bod je jednoznačný. Kritika od rôznych židovských náboženských skupín tým, ktorí chceli nejakým ľudským správaním alebo výkonom zabezpečiť, podnieť či dokonca vynútiť príchod Božieho kráľovstva. Farizeji s bezpodmienečným dodržiavaním zákona a zelóti s ozbrojeným násilím. Zasiate semeno už nie je v moci služobníka, ale rastie a dozrieva samo v tom, že udalosť príchodu Božieho kráľovstva je mimo všetkých ľudí s ľahkosťou a možnosťou: "ani nevieš ako". Je zázrak, že zároveň je to tu, a predsa sa to deje „samo od seba“ a človek nemá inú prácu ani príležitosť, ako sa čudovať s potešením objaviť, ako sám farmár nachádza zrelé zrno v klase. Odráža hlboký Ježišov pokoj, s ktorým sa obrátil k Bohu spolieha a očakáva od NEHO všetko. Nie je dôvod sa nechať odradiť! Božie semeno určite dozrie! Sám Boh sa postará o to. To nie je náš problém! I teraz proces dozrievania stále pokračuje. Žijeme v období medzi zasiatím a žatvou. Ale keď sa toto skončí, okamžite sa začne žatva, to znamená, že úroda dozreje. Je to vždy Boží zázrak, keď niekto spozná milostivú Božiu prítomnosť v Ježišovi. Kedy a ako sa to stane? Cez Ježišovu smrť a zmŕtvychvstanie. Potom sa začína „žatva“ a „zber úrody“ . Čo Ježiš „zasial“ na svojej pozemskej ceste na kríž, pre svet po Veľkej noci sa začína „žatva“, a to v kázaní evanjelia. V tomto misionárskom výklade teda úroda neznamená iba súd ako o tom čítame v Knihe malého proroka Joela v 3. kapitole 13. verši: *„Chopte sa kosáka, lebo dozrela žatva; podťe, šliapte, lebo lis je plný, pretekajú kade, lebo ich zlomyselnosť je veľká“ (Joel 3,13)*, ale aj radosť. Podiel na Božej spásnej, uzdravujúcej a hriechy odpúšťajúcej moci, ktorá sa zjavila v Ježišovi Kristovi a ktorý je po Veľkej noci nositeľom evanjelia. Súd je len negatívnou stránkou tohto: kto neprijíma evanjelium s vierou (viď. Mk 1,15), je vynechaný z radosti z Božieho kráľovstva. Nech Boh dá, aby sa v nás naplnilo požehnanie 126. žalmu: *„Tí, čo rozsievajú so slzami, budú žať s plesaním. S plačom vychádza ten, čo rozsieva semeno; s plesaním sa však vráti a donesie snopy.“ (Ž 126,5-6)**

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu. Modlitba Pánova

Požehnanie: „Budme pravdiví v láske, aby sme vo všetkom dorastali v Krista. On je hlava, z neho rastie celé telo.“ (Ef 4,15-16a) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 612: „Noc padá na údolia...“